Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3932/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Δεκεμβρίου 1992

περί εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ασφαλίσεων

(ΕΕ L 398 της 31.12.1992, σ. 7)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη αριθ.	Εφημερίδα σελίδα	ημερομηνία
►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3932/92 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Δεκεμβρίου 1992

περί εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ασφαλίσεων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1534/91 του Συμβουλίου της 31ης Μαΐου 1991 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ασφαλίσεων [1],

Μετά τη δημοσίευση του σχεδίου κανονισμού [2],

Μετά από διαβούλευση με τη Συμβουλευτική Επιτροπή Συμπράξεων και Δεσποζουσών Θέσεων,

Εκτιμώντας ότι:

(1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1534/91, παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εφαρμόζει, με κανονισμό, το άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων, αποφάσεων ενώσεων επιχειρήσεων και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των ασφαλίσεων, οσάκις αυτές αποσκοπούν σε συνεργασία που αφορά:

α) τον από κοινού καθορισμό των ασφαλίστρων με βάση αθροιστικά στατιστικά στοιχεία ή με βάση τον αριθμό των ζημιών·

β) την καθιέρωση τυποποιημένων όρων ασφάλισης·

γ) την από κοινού κάλυψη ορισμένων ειδών ασφαλιστικών κινδύνων·

δ) το διακανονισμό αποζημιώσεων·

ε) τον έλεγχο και την έγκριση εξοπλισμών ασφαλείας·

στ) τα μητρώα για τους επηυξημένους κινδύνους και τα σχετικά συστήματα ενημέρωσης.

(2) Η Επιτροπή έχει αποκτήσει ικανοποιητική πείρα χάρη στην εξέταση ατομικών υποθέσεων προκειμένου να κάνει χρήση αυτής της εξουσιοδότησης όσον αφορά τις συμφωνίες που αναφέρονται στο σημείο 2 στοιχεία α), β), γ) και ε).

(3) Σε πολλές περιπτώσεις, η συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων του ασφαλιστικού τομέα υπερβαίνει το πλαίσιο που η Επιτροπή είχε δεχθεί στην ανακοίνωσή της περί συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων [3], και εμπίπτουν στην απαγόρευση του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης. Είναι σκόπιμο να προσδιορισθούν οι υποχρεώσεις που περιορίζουν τον ανταγωνισμό και οι οποίες εντάσσονται στις τέσσερις κατηγορίες συμφωνιών που καλύπτει.

(4) Θα πρέπει επίσης να προσδιορισθούν για καθεμία απ' αυτές τις τέσσερις κατηγορίες, οι όροι οι οποίοι πρέπει να πληρούνται προκειμένου να εφαρμόζεται η απαλλαγή. Οι όροι αυτοί οφείλουν να εξασφαλίζουν το γεγονός ότι η

[1] ΕΕ αριθ. L 143 της 7. 6. 1991, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. C 207 της 14. 8. 1992, σ. 2.
[3] ΕΕ αριθ. C 75 της 29. 7. 1968, σ. 3. Διορθωτικό στην ΕΕ αριθ. C 84 της 28. 8. 1968, σ. 14.

▼B

συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων του ασφαλιστικού τομέα είναι και παραμένει σύμφωνη με το άρθρο 85 παράγραφος 3.

(5) Θα πρέπει τέλος να καθορισθούν για καθεμία απ' αυτές τις κατηγορίες, οι περιστάσεις κατά τις οποίες η απαλλαγή δεν εφαρμόζεται. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να καθορίζονται οι ρήτρες που δεν είναι δυνατόν να περιέχονται στις συμφωνίες που καλύπτει διότι επιβάλλουν αδικαιολόγητους περιορισμούς στα μέρη, καθώς και άλλες καταστάσεις οι οποίες εμπίπτουν στο άρθρο 85 παράγραφος 1 και για τις οποίες δεν υπάρχει τεκμήριο ότι μπορούν να αποφέρουν τα πλεονεκτήματα που απαιτούνται από το άρθρο 85 παράγραφος 3.

(6) Η συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων του ασφαλιστικού τομέα ή στα πλαίσια ενώσεων επιχειρήσεων στον τομέα της συλλογής στατιστικών στοιχείων σχετικά με τον αριθμό των ζημιών, τον αριθμό ασφαλιστικών μεμονωμένων κινδύνων, το σύνολο των αποζημιώσεων και των ασφαλισμένων κεφαλαίων επιτρέπει να αναπτυχθεί η γνώμη των κινδύνων και ευνοεί την εκτίμησή τους από τις μεμονωμένες εταιρείες. Το ίδιο ισχύει ως προς την χρησιμοποίησή τους για τον προσδιορισμό των ενδεικτικών καθαρών ασφαλίστρων ή, στην περίπτωση των ασφαλειών που περιλαμβάνουν στοιχείο κεφαλοποίησης, των πινάκων συχνοτήτων. Από κοινού μελέτες σχετικά με την πιθανή επίδραση εξωτερικών παραγόντων σχετικά με τη συχνότητα και την σπουδαιότητα των ζημιών ή την απόδοση των διαφόρων τύπων επενδύσεων μπορούν να περιληφθούν. Είναι όμως αναγκαίο να εξασφαλισθεί ότι οι περιορισμοί του ανταγωνισμού απαλλάσσονται μόνο στο μέτρο που είναι αναγκαίοι για την επίτευξη των στόχων αυτών. Για τους λόγους αυτούς, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι οι εναρμονισμένες πρακτικές σχετικά με τα εμπορικά ασφάλιστρα, δηλαδή τα ασφάλιστρα που πραγματικά εφαρμόζονται στους ασφαλισμένους και που περιλαμβάνουν μια επιβάρυνση που προορίζεται να καλύψει διοικητικά εμπορικά ή άλλα, έξοδα επιβάρυνση ασφάλειας ή ένα προβλεπόμενο κέρδος δεν απαλλάσσονται και, επιπλέον, τα καθαρά ασφάλιστρα δεν μπορούν να έχουν παρά μόνο ενδεικτική αξία.

(7) Η διατύπωση των τυποποιημένων συνθηκών ή όρων πρωτασφάλισης και των κοινών τρόπων παρουσίασης των μελλοντικών οφελών από ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο ζωής παρουσιάζει το πλεονέκτημα μιας καλύτερης σύγκρισης των προσφορών για τον ασφαλιζόμενο και μεγαλύτερης ομοιογενοποίησης των κινδύνων. Δεν πρέπει όμως να οδηγεί ούτε σε ομοιομορφία των προϊόντων ούτε σε εξάρτηση της πελατείας. Για τους λόγους αυτούς, η απαλλαγή πρέπει να εφαρμόζεται μόνον όταν δεν έχουν κανένα υποχρεωτικό χαρακτήρα, αλλά διαδίδονται μόνο ως απλοί ενδεικτικοί τρόποι.

(8) Ειδικότερα, οι τυποποιημένοι όροι ασφάλισης δεν μπορούν να περιλαμβάνουν συστηματικό αποκλεισμό ορισμένων κινδύνων χωρίς να προβλέπουν τη ρητή δυνατότητα συμβατικής επέκτασης της κάλυψης, και δεν μπορούν να προβλέπουν τη διατήρηση της συμβατικής σχέσης με τον ασφαλιζόμενο για υπέρμετρα μακρά περίοδο ή εκτός του αρχικού σκοπού της σύμβασης, με την επιφύλαξη των νομίμων υποχρεώσεων που απορρέουν από το κοινοτικό ή εθνικό δίκαιο.

(9) Εξάλλου, θα πρέπει να επιβληθεί η υποχρέωση κοινοποίησης των τυποποιημένων όρων σε κάθε ενδιαφερόμενο, και ιδιαίτερα στον ασφαλιζόμενο, ώστε να εξασφαλίζεται διαφάνεια και να επωφελείται έτσι ο καταναλωτής.

(10) Η σύσταση ομίλων συνασφάλισης ή αμοιβαίας αντασφάλισης με σκοπό την κάλυψη απροσδιόριστου αριθμού κινδύνων πρέπει να εξετασθεί θετικά στο μέτρο που επιτρέπει σε μεγαλύτερο αριθμό επιχειρήσεων να εισχωρήσουν στην

▼B

αγορά, και, κατά συνέπεια, επαυξάνει την ικανότητα κάλυψης, ιδιαίτερα για κινδύνους που δύσκολα καλύπτονται λόγω του ευρέος, σπάνιου ή κενοφανούς χαρακτήρα τους.

(11) Ωστόσο για να εξασφαλισθεί πραγματικός ανταγωνισμός, θα πρέπει να εξαρτηθεί η απαλλαγή τέτοιων ομίλων υπό τον όρο ότι οι συμμετέχοντες στον όμιλο δεν κατέχουν μερίδιο στην επηρεαζόμενη αγορά, που να υπερβαίνει ορισμένο ποσοστό. Το ποσοστό 15 % θεωρείται εύλογο όσον αφορά τους ομίλους αμοιβαίας αντασφάλισης. Το ποσοστό αυτό πρέπει να μειωθεί σε 10 % όσον αφορά τους ομίλους συνασφάλισης. Ο σχετικός λόγος συνίσταται στο γεγονός ότι ο μηχανισμός συνασφάλισης συνεπάγεται την ομοιομορφία των όρων ασφάλισης και των εμπορικών ασφαλίστρων, έτσι ώστε ο δυνητικός ανταγωνισμός μεταξύ μελών ενός ομίλου συνασφάλισης να περιορίζεται σημαντικά. Για την κάλυψη επηυξημένων κινδύνων ή καταστροφών, τα ποσοστά μπορούν να υπολογίζονται μόνον με αναφορά στο μερίδιο του ομίλου.

(12) Όσον αφορά τους ομίλους αμοιβαίας αντασφάλισης, οι προτεινόμενες διατάξεις θα πρέπει να εφαρμόζονται στον από κοινού καθορισμό των ασφαλίστρων που καλύπτουν το πιθανό κόστος κάλυψης των κινδύνων. Πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στον καθορισμό του κόστους λειτουργίας της αμοιβαίας αντασφάλισης και της αμοιβής των συμμετεχόντων υπό την ιδιότητα του αμοιβαίου αντασφαλιστού.

(13) Πρέπει να γίνει δεκτό στις δύο περιπτώσεις ότι η εγγύηση του ομίλου για τους κινδύνους που φέρονται προς ασφάλιση υπάγεται στην εφαρμογή των γενικών ή αποδεκτών όρων κάλυψης, στην υποχρέωση προηγούμενης συμφωνίας για το διακανονισμό σπουδαίων ζημιών, στην από κοινού διαπραγμάτευση επανεκχώρησης και στην απαγόρευση επανεκχώρησης ιδίων μεριδίων. Η υποχρέωση ασφάλισης όλων των κινδύνων στους ομίλους πρέπει αντίθετα να αποκλεισθεί διότι θα συνιστούσε υπερβολικό περιορισμό του ανταγωνισμού.

(14) Η σύσταση ομίλων που περιλαμβάνουν αποκλειστικά εταιρείες αντασφάλισης, δεν είναι σκόπιμο να καλυφθεί λόγω της ανεπαρκούς εμπειρίας στον τομέα αυτό.

(15) Η νέα προσέγγιση, όσον αφορά την τεχνική εναρμόνιση και τυποποίηση, όπως ορίζεται στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1985 [1] η συνολική προσέγγιση σε θέματα πιστοποίησης και δοκιμών που παρουσιάστηκε από την Επιτροπή στην ανακοίνωσή της προς το Συμβούλιο στις 15 Ιουνίου 1989 [2] και εγκρίθηκε από το Συμβούλιο με την απόφασή του της 21ης Δεκεμβρίου 1989 [3], αποτελούν ουσιαστικά στοιχεία για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ευνοώντας ιδιαίτερα τον ανταγωνισμό διότι βασίζονται έτσι σε ομοιόμορφες αρχές ποιότητας σε όλη την Κοινότητα.

(16) Με επιθυμία προώθησης «των ομοιόμορφων αρχών ποιότητας», η Επιτροπή επιτρέπει στις ασφαλιστικές εταιρείες να συνεργάζονται προκειμένου να θεσπίσουν τεχνικές εξειδικεύσεις και κανόνες που αφορούν την επαλήθευση και την αποδοχή εξοπλισμών ασφάλειας, που στα όρια του δυνατού, πρέπει να είναι ομοιόμορφοι στο ευρωπαϊκό επίπεδο και να εξασφαλίζουν την εφαρμογή των «αρχών ποιότητας».

(17) Η συνεργασία όσον αφορά την αξιολόγηση εξοπλισμών ασφάλειας, καθώς και επιχειρήσεων που επιφορτίζονται την εγκατάστασή τους και συντήρησή τους είναι χρήσιμη στο μέτρο που δίνει τη δυνατότητα να αποφεύγονται ατομι-

[1] ΕΕ αριθ. C 136 της 4. 6. 1985, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. C 267 της 19. 10. 1989, σ. 3.
[3] ΕΕ αριθ. C 10 της 16. 1. 1990, σ. 1.

▼B

κές αξιολογήσεις. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να καθορισθούν οι όροι για τους οποίους απαλλάσσεται ο καθορισμός τεχνικών προτύπων και οι διαδικασίες σχετικά με την αξιολόγηση των έγκριση εξοπλισμών ασφαλείας και επιχειρήσεων εγκατάστασης και συντήρησης. Οι όροι αυτοί έχουν σκοπό να εξασφαλίζουν τη δυνατότητα πρόσβασης στην αίτηση για έγκριση απ' όλες τις επιχειρήσεις παραγωγής, εγκατάστασης και συντήρησης, καθώς και τη δυνατότητα αξιολόγησης με βάση αντικειμενικά και σαφή κριτήρια.

(18) Τέλος, οι συμφωνίες αυτές δεν πρέπει να καταλήγουν σε περιοριστικό πίνακα και κάθε επιχείρηση πρέπει να παραμένει ελεύθερη να αποδεχθεί έναν εξοπλισμό ή μια επιχείρηση εγκατάστασης ή συντήρησης που δεν έχει εγκριθεί με την κοινή διαδικασία.

(19) Θα πρέπει να προβλεφθεί ότι απαλλάσσονται εάν οι ατομικές συμφωνίες που έχουν παρόλα αυτά αποτελέσματα ασυμβίβαστα με το άρθρο 85 παράγραφος 3, όπως αυτό έχει ερμηνευτεί από τη διοικητική πρακτική της Επιτροπής και τη νομολογία του Δικαστηρίου, η Επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να άρει το ευεργέτημα της απαλλαγής. Αυτό ισχύει ειδικότερα όταν οι μελέτες για την επίδραση των μελλοντικών εξελίξεων στηρίζονται σε αβάσιμες υποθέσεις, όταν τα πρότυπα για τις γενικές συμβάσεις ασφαλίσεων περιλαμβάνουν ρήτρες οι οποίες δημιουργούν εις βάρος του ασφαλιζόμενου σημαντική ανισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που απορρέουν από το συμβόλαιο, ή, στην περίπτωση των ομίλων, χρησιμοποιούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχονται σε έναν ή περισσότερους συμμετέχοντες τα μέσα για να αποκτήσουν καθοριστική επιρροή στην αντίστοιχη αγορά, όταν οδηγούν σε κατανομή των αγορών ή όταν οι ασφαλιζόμενοι αντιμετωπίζουν σημαντικές δυσκολίες για την ασφάλιση επηυξημένων κινδύνων εκτός του ομίλου. Μια τέτοια ένδειξη δεν υπάρχει κανονικά όταν ο όμιλος καλύπτει λιγότερο από το 25 % των κινδύνων.

(20) Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι οι απαλλασσόμενες συμφωνίες δεν πρέπει να κοινοποιούνται. 1/4μως οι επιχειρήσεις, είναι δυνατόν, σε περίπτωση αμφιβολιών, να κοινοποιούν τις συμφωνίες τους σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης και βάσει των προϋποθέσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό το άρθρο 85 παράγραφος 1 της εν λόγω συνθήκης κηρύσσεται ανεφάρμοστο στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές στον ασφαλιστικό τομέα οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την πραγματοποίηση συνεργασίας μεταξύ ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή/και επιχειρήσεων αντασφάλισης όσον αφορά:

α) τον από κοινού καθορισμό των ασφαλίστρων με βάση αθροιστικά στατιστικά στοιχεία ή με βάση τον αριθμό των ζημιών.

([1]) ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1962, σ. 204/62.

▼B

β) την καθιέρωση τυποποιημένων όρων ασφάλισης.

γ) την από κοινού κάλυψη ορισμένων ειδών ασφαλιστικών κινδύνων.

δ) την από κοινού καθιέρωση κανόνων σχετικά με τον έλεγχο και την έγκριση των εξοπλισμών ασφαλείας.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Κοινά τιμολόγια ασφαλίστρων

Άρθρο 2

Η απαλλαγή δυνάμει του άρθρου 1 στοιχείο α) εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο:

α) τον υπολογισμό της τιμής του μέσου όρου του κόστους της κάλυψης ασφαλιστικών κινδύνων (καθαρά ασφάλιστρα) ή την κατάρτιση πινάκων θνησιμότητας, συχνότητας ασθένειας και ατυχήματος για τις ασφαλίσεις που περιλαμβάνουν στοιχεία κεφαλοποίησης, και η διάδοσή τους, μέσω της ομαδοποίησης, σχετικά με έναν αριθμό ετών-κινδύνων που επιλέγονται ως περίοδος παρατήρησης, δεδομένων σχετικά με παρόμοιους ή συγκρίσιμους ως προς τον αριθμό κινδύνους, τα οποία είναι επαρκή για τη σύσταση ενός πληθυσμού ικανού να χρησιμοποιηθεί για στατιστικούς σκοπούς που επιτρέπουν τον υπολογισμό κυρίως:
   — του αριθμού των ζημιών κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου παρατήρησης.
   — του αριθμού των μεμονωμένων ασφαλισμένων ζημιών ανά έτος-κινδύνου ζημιών κατά τη διάρκεια της εν λόγω επιλεγείσας παρατήρησης.
   — του συνόλου των αποζημιώσεων που έχουν καταβληθεί ή οφείλονται στα πλαίσια ζημιών που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου.
   — του ύψους των κεφαλαίων τα οποία έχουν ασφαλιστεί σε κάθε έτος-κίνδυνο κατά τη διάρκεια της επιλεγείσας περιόδου παρατήρησης.

β) τη διενέργεια μελετών για την αξιολόγηση των πιθανών επιπτώσεων από εξωτερικά γεγονότα γενικής φύσεως επί των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, της συχνότητας ή της έκτασης των ζημιών και τη διάδοση των συμπερασμάτων τους.

Άρθρο 3

Η απαλλαγή εφαρμόζεται υπό τον όρο ότι:

α) οι υπολογισμοί, πίνακες ή συμπεράσματα των μελετών, που αναφέρονται στο άρθρο 2 καταρτίζονται και διαδίδονται με τη ρητή ένδειξη ότι είναι μόνο ενδεικτικά.

β) οι υπολογισμοί ή πίνακες που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) δεν μπορούν να ενσωματώνουν σε καμία περίπτωση τις επιβαρύνσεις ασφάλειας, το χρηματικό προϊόν των αποθεμάτων, τα διοικητικά ή εμπορικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των προμηθειών που καταβάλλονται στους μεσάζοντες, τις φορολογικές ή οιονεί φορολογικές εισφορές ή τα προσδοκόμενα κέρδη των συμμετεχουσών επιχειρήσεων.

γ) οι υπολογισμοί, πίνακες ή αποτελέσματα μελετών που αναφέρονται στο άρθρο 2 δεν επιτρέπουν τον εντοπισμό των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων ασφάλισης.

Άρθρο 4

Η απαλλαγή δεν αφορά τις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που συμφωνούν ή αναλαμβάνουν την υποχρέωση ή επιβάλλουν σε άλλες επιχειρήσεις την υποχρέωση να μη χρησιμοποιούν τιμές ή πίνακες διαφορετικού από εκείνους που καταρτίζονται σύμφωνα

▼B

με το άρθρο 2 στοιχείο α) ή να μην αποκλίνουν από τα συμπεράσματα των μελετών που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο β).

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Τυποποιημένοι όροι ασφάλισης

Άρθρο 5

1. Η απαλλαγή δυνάμει του άρθρου 1 στοιχείο β) εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές, που έχουν ως αντικείμενο τον καθορισμό και τη διάδοση τυποποιημένων όρων ασφάλισης.

2. Η απαλλαγή εφαρμόζεται επίσης στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που έχουν ως αντικείμενο τον από κοινού καθορισμό και διάδοση των τρόπων παρουσίασης των οφελών ενός συμβολαίου ασφάλισης που περιέχει στοιχείο κεφαλαιοποίησης.

Άρθρο 6

1. Η απαλλαγή εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι οι τυποποιημένοι όροι πρωτασφάλισης που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1:

α) καθορίζονται και διαδίδονται με τη ρητή ένδειξη ότι είναι μόνο ενδεικτικοί.

β) αναφέρουν ρητά τη δυνατότητα να συμφωνηθούν διαφορετικοί όροι.

γ) είναι προσιτοί σε κάθε ενδιαφερόμενο και ανακοινώνονται με απλή αίτηση.

2. Η απαλλαγή εφαρμόζεται υπό τον όρο ότι οι τρόποι παρουσίασης που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 καθορίζονται και διαδίδονται μόνον ενδεικτικά.

Άρθρο 7

1. Η απαλλαγή δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση όπου οι τυπικοί όροι πρωτασφάλισης που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 περιλαμβάνουν ρήτρες οι οποίες:

α) αποκλίνουν της κάλυψης, όσον αφορά τις ζημίες που απορρέουν από τον αντίστοιχο κλάδο ασφαλιζόμενου κινδύνου χωρίς να αναφέρουν σαφώς ότι κάθε ασφαλιστής δύναται ελεύθερα να επεκτείνει την εγγύηση στους κινδύνους αυτούς.

β) υποβάλουν την κάλυψη ορισμένων κινδύνων σε συγκεκριμένους όρους, και χωρίς να αναφέρουν ρητά ότι κάθε ασφαλιστής δύναται ελεύθερα να μην τις αποδεχθεί.

γ) επιβάλλουν συνολική κάλυψη περιλαμβάνουσα κινδύνους στους οποίους σημαντικός αριθμός αντισυμβαλλομένων δεν εκτίθεται συγχρόνως χωρίς να προβλέπεται ρητά ότι κάθε ασφαλιστής δύναται ελεύθερα να προτείνει ξεχωριστές καλύψεις.

δ) προβλέπουν ποσά εγγύησης ή ατέλειας.

ε) επιτρέπουν στον ασφαλιστή να συνεχίσει τη σύμβαση στην περίπτωση όπου ακυρώνει εν μέρει την εγγύηση, αυξάνει το ασφάλιστρο χωρίς να μεταβληθεί ο κίνδυνος ή η έκταση της εγγύησης, με την επιφύλαξη των ρητρών αναπροσαρμογής, ή ακόμη μεταβάλει τους όρους της σύμβασης χωρίς ο αντισυμβαλλόμενος να έχει ρητά συναινέσει.

στ) επιτρέπουν στον ασφαλιστή να παρατείνει τη διάρκεια της σύμβασης χωρίς τη συναίνεση του αντισυμβαλλομένου.

ζ) επιβάλλουν στον αντισυμβαλλόμενο, εκτός από τις περιπτώσεις ασφάλισης ζωής, περίοδο ασφάλισης μεγαλύτερη από τρία έτη.

▼B

η) επιβάλλουν, στην περίπτωση όπου η σύμβαση ανανεώνεται αυτόματα χωρίς προειδοποίηση κατά την εκπνοή μιας χρονικής περιόδου, περίοδο ανανέωσης ανώτερη από ένα έτος.

θ) επιβάλλουν στον αντισυμβαλλόμενο να δεχθεί την εκ νέου θέση σε ισχύ μιας σύμβασης η οποία ανεστάλη λόγω εξαλείψεως του ασφαλισμένου κινδύνου, εφόσον ο αντισυμβαλλόμενος εκτίθεται εκ νέου σε κίνδυνο της ιδίας φύσεως.

ι) επιβάλλουν στον αντισυμβαλλόμενο να καλύπτει στον ίδιο ασφαλιστή διαφόρους κινδύνους.

ια) υποχρεώνουν τον αντισυμβαλλόμενο, σε περίπτωση μεταβίβασης του ασφαλισμένου αντικειμένου, να επιβάλει στον δικαιοδόχο τη συνέχιση της ασφαλιστικής σύμβασης.

2. Η απαλλαγή δεν αφορά τις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που συμφωνούν ή αναλαμβάνουν την υποχρέωση ή επιβάλλουν σε άλλες επιχειρήσεις την υποχρέωση να μη χρησιμοποιούν όρους διαφορετικούς από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

Άρθρο 8

Με την επιφύλαξη της διατύπωσης ειδικών συνθηκών ασφαλίσεως για ορισμένες κοινωνικές ή επαγγελματικές κατηγορίες του πληθυσμού, η απαλλαγή δεν εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές σχετικά με μέτρα αποκλεισμού κάλυψης ορισμένων κατηγοριών κινδύνων λόγω χαρακτηριστικών τα οποία συνδέονται με τον αντισυμβαλλόμενο.

Άρθρο 9

1. Η απαλλαγή δεν χορηγείται στην περίπτωση όπου όταν, με επιφύλαξη των νομίμων υποχρεώσεων, οι τρόποι παρουσίασης των ασφαλίστρων που ανέρχονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 παρουσιάζουν μόνο καθορισμένα επιτόκια ή περιέχουν αριθμητική ένδειξη των εξόδων διαχείρησης.

2. Η απαλλαγή δεν αφορά τις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που συμφωνούν ή αναλαμβάνουν την υποχρέωση ή επιβάλλουν σε άλλες επιχειρήσεις την υποχρέωση να μη χρησιμοποιούν άλλους τρόπους παρουσίασης των οφελών ενός συμβολαίου ασφάλισης εκτός απ' αυτόν που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Κοινή κάλυψη ορισμένων ειδών κινδύνων

Άρθρο 10

1. Η απαλλαγή δυνάμει του άρθρου 1 στοιχείο γ) εφαρμόζεται σε συμφωνίες οι οποίες έχουν ως αντικείμενο τη σύσταση και λειτουργία ομίλων ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων αντασφάλισης για την από κοινού κάλυψη συγκεκριμένης κατηγορίας κινδύνων με τη μορφή συνασφάλισης ή αμοιβαίας αντασφάλισης.

2. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού ως:

α) όμιλοι συνασφάλισης νοούνται οι όμιλοι εκείνοι οι οποίοι συστήνονται από ασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες:

— αναλαμβάνουν να συνάψουν εξ ονόματος και για λογαριασμό όλων των συμμετεχόντων την ασφάλιση μιας συγκεκριμένης κατηγορίας κινδύνων ή

— εμπιστεύονται τη σύναψη και διαχείριση της ασφάλισης μιας συγκεκριμένης κατηγορίας κινδύνων εξ ονοματός τους και για λογαριασμό τους σε μία από τις επιχειρήσεις αυτές, σε κάποιον κοινό πράκτορα ή σε κοινό οργανισμό ο οποίος έχει δημιουργηθεί για το σκοπό αυτό.

▼B

β) όμιλοι αμοιβαίας αντασφάλισης, νοούνται οι όμιλοι που συστήνονται από ασφαλιστικές επιχειρήσεις ενδεχομένως με τη βοήθεια μιας ή περισσοτέρων επιχειρήσεων αντασφάλισης:

— για την αμοιβαία αντασφάλιση του συνόλου ή μέρους των υποχ ρεώσεών τους οι οποίες απορρέουν από μια συγκεκριμένη κατηγορία κινδύνων.

— επικουρικά, για την αποδοχή εξ ονόματος και για λογαριασμό όλων των συμμετεχόντων της αντασφάλισης της ίδιας κατηγορίας κινδύνων.

3. Οι συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δύνανται να καθορίζουν:

α) τη φύση και τα χαρακτηριστικά των κινδύνων που αποτελούν το αντικείμενο της συνασφάλισης ή της αμοιβαίας αντασφάλισης.

β) τους όρους συμμετοχής στον όμιλο.

γ) τα μεμονωμένα ποσοστά συμμετοχής για ίδιο λογαριασμό των συμμετεχόντων στους συνασφαλιζόμενους ή αμοιβαία αντασφαλιζόμενους κινδύνους.

δ) τους όρους ατομικής αποχώρησης των συμμετεχόντων.

ε) τους κανόνες λειτουργίας και διαχείρισης του ομίλου.

4. Επιπλέον οι συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) δύνανται να καθορίζουν:

α) τα τμήματα των καλυπτόμενων κινδύνων τα οποία οι συμμετέχοντες δεν εκχωρούν σε αμοιβαία αντασφάλιση (ατομική τήρηση).

β) το κόστος της αμοιβαίας αντασφάλισης το οποίο περιλαμβάνει τόσο τα έξοδα λειτουργίας του ομίλου όσο και την αμοιβή των συμμετεχόντων υπό την ιδιότητα των αμοιβαίων αντασφαλιστών.

Άρθρο 11

1. Η απαλλαγή εφαρμόζεται υπό τον όρο ότι:

α) τα προϊόντα της ασφάλισης τα οποία ασφαλίζονται από τις συμμμετέχουσες επιχειρήσεις ή για λογαριασμό τους δεν αντιπροσωπεύουν, σε καμία από τις σχετικές αγορές:

— για τους ομίλους συνασφάλισης άνω του 10 % του συνόλου των ασφαλιστικών προϊόντων, τα οποία είναι όμοια ή θεωρούνται ως όμοια από την άποψη των καλυπτόμενων κινδύνων και των προσφερόμενων εγγυήσεων.

— για τους ομίλους αμοιβαίας αντασφάλισης άνω του 15 % του συνόλου των ασφαλιστικών προϊόντων, τα οποία είναι όμοια ή θεωρούνται ως όμοια από την άποψη των καλυπτόμενων κινδύνων και των εγγυήσεων που προσφέρονται.

β) κάθε συμμετέχουσα επιχείρηση έχει το δικαίωμα να αποσυρθεί από τον όμιλο κατόπιν προειδοποίησης, η οποία δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες και χωρίς να διατρέχει τον κίνδυνο επιβολής κυρώσεων.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα ποσοστά των 10 ή 15 % μπορούν να εφαρμοσθούν μόνο στα προϊόντα που φέρονται προς ασφάλιση απευθείας στον όμιλο, εκτός των ομοίων ή παρομοίων κινδύνων, που έχουν ήδη ασφαλισθεί από τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν ή για λογαριασμό τους και που δεν προσκομίζονται στον όμιλο, εφόσον ο όμιλος καλύπτει:

— κινδύνους καταστροφών όπου οι ζημίες παρουσιάζουν ταυτόχρονα μικρή συχνότητα με μεγάλη έκταση.

— επηυξημένους κινδύνους που παρουσιάζουν υψηλότερο ποσοστό πιθανοτήτων ζημιών εξ αιτίας των χαρακτηριστικών του ασφαλιζομένου αντικειμένου.

▼B

Η άνω παρέκκλιση υπάγεται στους ακόλουθους όρους:

— καμία από τις αναφερόμενες επιχειρήσεις δεν συμμετέχει σε άλλο όμιλο που καλύπτει κινδύνους στην ίδια αγορά και,

— όσον αφορά τους ομίλους που καλύπτουν τους επηυξημένους κινδύνους, τα προϊόντα που φέρονται προς ασφάλιση στον όμιλο δεν αντιπροσωπεύουν άνω των 15 % όλων των ομοίων ή παρομοίων κινδύνων που έχουν ασφαλισθεί από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις ή για λογαριασμό τους στη σχετική αγορά.

Άρθρο 12

Εκτός από τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10, δεν μπορεί να επιβληθεί στις επιχειρήσεις οι οποίες συμμετέχουν σε κάποιο όμιλο συνασφάλισης κανένας άλλος περιορισμός του ανταγωνισμού εκτός από:

α) την υποχρέωση, για να επωφεληθούν της συνασφάλισης εντός ομίλου,

— να λαμβάνουν υπόψη τα μέτρα πρόληψης.

— να χρησιμοποιούν τους τυπικούς όρους ασφάλισης ή τους ιδιαίτερους όρους που είναι αποδεκτοί από τον όμιλο.

— να χρησιμοποιούν εμπορικά ασφάλιστρα που καθορίζονται από τον όμιλο.

β) την υποχρέωση να υποβάλουν στην έγκριση του ομίλου κάθε διακανονισμό ζημίας σχετικά με ένα συνασφαλισμένο κίνδυνο.

γ) την υποχρέωση να επαφίεται στον όμιλο η διαπραγμάτευση συμφωνιών αντασφάλισης για κοινό λογαριασμό από τον όμιλο.

δ) την απαγόρευση να αντασφαλίζουν την ατομικής τους ποσόστωση στον συνασφαλισμένο κίνδυνο.

Άρθρο 13

Εκτός από τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10, δεν μπορεί να επιβληθεί στις επιχειρήσεις οι οποίες συμμετέχουν σε κάποιο όμιλο αμοιβαίας αντασφάλισης κανένας άλλος περιορισμός στις συνθήκες του ανταγωνισμού εκτός από:

α) την υποχρέωση, για να επωφεληθούν από την εγγύηση της αμοιβαίας αντασφάλισης:

— να λαμβάνουν υπόψη τα μέτρα πρόληψης.

— να χρησιμοποιούν τους γενικούς ή ειδικούς όρους ασφάλισης που είναι αποδεκτοί από τον όμιλο.

— να χρησιμοποιούν κοινό τιμολόγιο πρωτασφάλισης για τα ασφάλιστρα κινδύνων, το οποίο έχει καθοριστεί από τον όμιλο βάσει του προβλεπόμενου κόστους των καλυπτόμενων κινδύνων ή, σε απουσία επαρκούς εμπειρίας για τον καθορισμό ενός τέτοιου τιμολογίου, ένα ασφάλιστρο κινδύνου το οποίο είναι αποδεκτό από τον όμιλο.

— να συμμετέχουν στο κόστος της αμοιβαίας αντασφάλισης.

β) την υποχρέωση να υποβάλλουν στην έγκριση του ομίλου το διακανονισμό των ζημιών σχετικά με τους κινδύνους που αντασφαλίζονται αμοιβαία και υπερβαίνουν κάποιο συγκεκριμένο ποσό, ή να επαφίεται στον όμιλο ο διακανονισμός των ζημιών αυτών.

γ) την υποχρέωση να επαφίεται στον όμιλο η διαπραγμάτευση των συμφωνιών επανεκχώρησης για λογαριασμό όλων των συμμετεχουσών επιχειρήσεων.

δ) την απαγόρευση αντασφάλισης του ποσοστού της ατομικής τήρησης ή επανεκχώρησης της ατομικής ποσόστωσης.

▼B

ΤΙΤΛΟΣ V

Εξοπλισμοί ασφαλείας

Άρθρο 14

Η απαλλαγή δυνάμει του άρθρου 1 στοιχείο δ) εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο τον καθορισμό, αναγνώριση και διάδοση:

— τεχνικών προτύπων, κυρίως αυτών που προορίζονται να γίνουν πρότυπα ευρωπαϊκά, καθώς και κανόνων διαδικασίας σχετικά με την αξιολόγηση και την πιστοποίηση της συμμόρφωσης των εξοπλισμών ασφάλειας και την εγκατάστασή τους και συντήρησή τους.

— κανόνων για την αξιολόγηση και αποδοχή των επιχειρήσεων εγκατάστασης ή συντήρησης.

Άρθρο 15

Η απαλλαγή εφαρμόζεται υπό τον όρο ότι:

α) τα τεχνικά πρότυπα και οι κανόνες διαδικασίας που σχετίζονται με την έρκιση είναι ακριβείς, δικαιολογούνται από τεχνική άποψη και αντιστοιχούν στις επιδόσεις που αναμένονται να επιτευχθούν από τον εν λόγω εξοπλισμό ασφαλείας.

β) οι κανόνες για την αξιολόγηση επιχειρήσεων εγκατάστασης ή συντήρησης είναι αντικειμενικοί, σχετικοί με την τεχνική κατάρτιση των τελευταίων, και εφαρμόζονται κατά τρόπον που δεν εισάγει διακρίσεις.

γ) τα πρότυπα αυτά και οι κανόνες καθορίζονται και διαδίδονται μόνο ενδεικτικά με τη ρητή ένδειξη ότι οι επιχειρήσεις ασφάλισης δεν εμποδίζονται να δεχθούν άλλους εξοπλισμούς ή επιχειρήσεις εγκατάστασης ή συντήρησης που δεν συμφωνούν με αυτά τα πρότυπα ή τους κανόνες.

δ) τα πρότυπα αυτά και οι κανόνες ανακοινώνονται με απλή αίτηση σε κάθε ενδιαφερόμενο.

ε) τα πρότυπα αυτά περιλαμβάνουν ταξινόμηση ανάλογα με το επίπεδο της επιτευχθείσας επίδοσης.

στ) η αίτηση για αξιολόγηση είναι δυνατή ανά πάσα στιγμή από οποιονδήποτε.

ζ) η αξιολόγιση ομοιομορφίας δεν επιφέρει για τον αιτούντα έξοδα δυσανάλογα με το κόστος της διαδικασίας έγκρισης.

η) οι εξοπλισμοί καθώς και οι επιχειρήσεις εγκατάστασης ή συντήρησης οι οποίες πληρούν τα κριτήρια έγκρισης λαμβάνουν σχετικό πιστοποιητικό χωρίς διάκριση μέσα σε προθεσμία έξι μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, εκτός εάν τεχνικά αίτια δικαιολογούν μια εύλογη επιπλέον προθεσμία.

θ) η συμμόρφωση ή έγκριση πιστοποιούνται γραπτώς.

ι) η άρνηση έκδοσης πιστοποιητικού συμμόρφωσης αιτιολογείται γραπτώς επισυνάπτοντας αντίτυπο των πρωτοκόλλων δοκιμών και ελέγχων που έχουν πραγματοποιηθεί.

ια) η άρνηση να ληφθεί υπόψη αίτηση αξιολόγησης πιστοποιείται γραπτώς.

ιβ) τα πρότυπα και κανόνες εφαρμόζονται από οργανισμούς που τηρούν τις διατάξεις τις σχετικές με τα πρότυπα EN 45 000.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Διάφορες διατάξεις

Άρθρο 16

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται επίσης στην περίπτωση όπου οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις θεσπίζουν δικαιώματα και υποχρεώσεις για τις επιχειρήσεις με τις οποίες είναι συνδεδεμένες. Τα μερίδια αγοράς, νομικές πράξεις ή συμπε-

▼B

ριφορές των συνδεδεμένων επιχειρήσεων πρέπει να ληφθούν υπόψη όπως και εκείνες των συμμετεχουσών επιχειρήσεων.

2. Θεωρούνται ως συνδεδεμένες επιχειρήσεις, κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού:

α) οι επιχειρήσεις στις οποίες μια συμμετέχουσα επιχείρηση διαθέτει άμεσα ή έμμεσα:
   — περισσότερο από το ήμιση του μετοχικού κεφαλαίου ή του κεφαλαίου εκμετάλλευσης, ή
   — περισσότερο από το ήμιση των δικαιωμάτων ψήφου, ή
   — την εξουσία να διορίζει περισσότερο από το ήμισυ των μελών του εποπτικού συμβουλίου ή της διοίκησης των οργάνων που εκπροσωπούν νομικώς την επιχείρηση, ή
   — του δικαιώματος να διαχειρίζεται τις υποθέσεις της επιχείρησης.

β) οι επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν σε μια συμμετέχουσα επιχείρηση, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ή εξουσίες οι οποίες αναφέρονται στο στοιχείο α).

γ) οι επιχειρήσεις στις οποίες μια επιχείρηση η οποία αναφέρεται στο στοιχείο β) διαθέτει, άμεσα, ή έμμεσα, δικαιώματα ή εξουσίες που αναφέρονται στο στοιχείο α).

3. Οι επιχειρήσεις στις οποίες οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις ή οι συνδεόμενες με αυτές επιχειρήσεις διαθέτουν στο σύνολό τους, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ή εξουσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), θερούνται ως συνδεδεμένες με κάθε μία από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις.

Αρθρο 17

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1534/91, η Επιτροπή μπορεί να άρει το ευεργέτημα της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού εάν διαπιστώσει ότι, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, μια συμφωνία, απόφαση ή εναρμονισμένη πρακτική, η οποία εξαιρείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού έχει παρόλα αυτά ορισμένες συνέπειες, οι οποίες δεν συμβιβάζονται με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 85 παράγραφος 3, και ιδιαίτερα όταν:

— στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο τίτλο II, οι μελέτες στηρίζονται σε αβάσιμες υποθέσεις.

— στις περιπτώσεις που αναφέρονται στον τίτλο III οι στερεότυποι όροι συμβάσεων ασφαλίσεων περιλαμβάνουν ρήτρες, που δεν απαριθμούνται στον κατάλογο του άρθρου 7 παράγραφος 1 και δημιουργούν εις βάρος του ασφαλιζομένου μια σημαντική ανισορροπία μεταξύ δικαιωμάτων και υποχ ρεώσεων που απορρέουν από το συμβόλαιο.

— στις περιπτώσεις που αναφέρονται στον τίτλο IV:

   α) οι συμμετέχοντες σε όμιλο επιχειρήσεις λόγω της φύσεως, των χαρακτηριστικών και της έκτασης των εξεταζόμενων κινδύνων δεν συναντούν σημαντικές δυσκολίες να λειτουργήσουν στην σχετική αγορά χωρίς να οργανωθούν στα πλαίσια ενός ομίλου.

   β) μία ή περισσότερες επιχειρήσεις που συμμετέχουν σε έναν όμιλο ασκούν σημαντική επιρροή στην εμπορική πολιτική περισσοτέρων ομίλων στο πλαίσιο της ίδιας αγοράς.

   γ) η σύσταση ή λειτουγία ενός ομίλου, μέσω των όρων συμμετοχής, του ορισμού των κινδύνων που πρέπει να καλυφθούν, των συμφωνιών επανεκχώρησης ή με κάθε άλλο τρόπο, κινδυνεύει να οδηγήσει σε μια κατανομή των αγορών για τα αντίστοιχα προϊόντα ασφάλισης ή για παρόμοια προϊόντα.

   δ) ένας όμιλος ασφάλισης που υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 2 παρουσιάζει τέτοια θέση όσον αφορά τους επηυξημένους κινδύνους ώστε οι ασφαλιζόμενοι συναντούν δυσκολίες για την εξεύρεση κάλυψης εκτός του ομίλου αυτού.

▼B

Άρθρο 18

1. 1/4σον αφορά τις συμφωνίες οι οποίες υπήρχαν στις 13 Μαρτίου 1962 και οι οποίες κοινοποιήθηκαν πριν από την 1η Φεβρουαρίου 1963, καθώς και τις συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο 1 του κανονισμού αριθ. 17, κοινοποιηθείσας ή όχι, η κήρυξη του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ως ανεφάρμοστου βάσει του παρόντος κανονισμού λαμβάνει αναδομική ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία πληρούνται οι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

2. 1/4σον αφορά τις άλλες συμφωνίες που κοινοποιήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η κήρυξη του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ως αναφάρμοστου που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό λαμβάνει αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία πληρούνται οι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, το νωρίτερο όμως από την ημερομηνία της κοινοποίησης.

Άρθρο 19

Εάν οι συμφωνίες που υπήρχαν στις 13 Μαρτίου 1962 και οι οποίες είχαν κοινοποιηθεί πριν από την 1η Φεβρουαρίου 1963, ή οι συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 σημείο 1 του κανονισμού αριθ. 17, οι οποίες είχαν κοινοποιηθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1967, έχουν τροποποιηθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993 κατά τρόπο ώστε να πληρούν τους όρους εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, η απαγόρευση που επιβάλλεται από το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν εφαρμόζεται για την περίοδο που προηγείται της τροποποίησης, εφόσον αυτή ανακοινώθηκε στην Επιτροπή πριν από την 1η Απριλίου 1994. Η κοινοποίηση παράγει αποτελέσματα από την ημερομηνία παραλαβής της από την Επιτροπή. Στην περίπτωση όπου έχει γίνει με συστημένη επιστολή, παράγει αποτελέσματα κατά την ημερομηνία που φέρει η σφραγίδα του ταχυδρομείου του τόπου αποστολής.

Άρθρο 20

1. Τα άρθρα 18 και 19 εφαρμόζονται στις συμφωνίες που εμπίπτουν στο άρθρο 85 της συνθήκης μετά την προσχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας και της Δανίας· εννοείται ότι η ημερομηνία της 13ης Μαρτίου 1962 αντικαθίσταται από εκείνη της 1ης Ιανουαρίου 1973 και εκείνες της 1ης Φεβρουαρίου 1963 και της 1ης Ιανουαρίου 1967 από την 1η Ιουλίου 1973.

2. Τα άρθρα 18 και 19 εφαρμόζονται στις συμφωνίες που εμπίπτουν στο άρθρο 85 της συνθήκης μετά την προσχώρηση της Ελλάδας· εννοείται ότι η ημερομηνία της 13ης Μαρτίου 1962 αντικαθίσταται από εκείνη της 1ης Ιανουαρίου 1981 και εκείνες της 1ης Φεβρουαρίου 1963 και της 1ης Ιανουαρίου 1967 από την 1η Ιουλίου 1981.

3. Τα άρθρα 18 και 19 εφαρμόζονται σε συμφωνίες που εμπίπτουν στο άρθρο 85 της συνθήκης μετά την προσχώρηση της Ισπανίας και της Πορτογαλίας εννοείται ότι η ημερομηνία της 13ης Μαρτίου 1962 αντικαθίσταται από εκείνη της 1ης Ιανουαρίου 1986 και οι ημερομηνίες της 1ης Φεβρουαρίου 1963 και της 1ης Ιανουαρίου 1967 αντικαθίστανται από εκείνη της 1ης Ιουλίου 1986.

▼A1

4. Οσον αφορά τις συμφωνίες επί των οποίων το άρθρο 85 της Συνθήκης εφαρμόζεται ως αποτέλεσμα της προσχ ώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, τα άρθρα 18 και 19 εφαρμόζονται μεν κατ' αναλογία αλλά οι σχετικές ημερομηνίες θα είναι η ημερομηνία προσχ ώρησης αντί της 13ης Μαρτίου 1962 και ένα εξάμηνο μετά την ημερομηνία προσχ ώρησης αντί της 1ης Φεβρουαρίου 1963, της 1ης Ιανουαρίου 1967, 31ης Δεκεμβρίου 1993 και 1ης Απριλίου 1994. Η τροποποίηση που επέρχεται στις συμφωνίες αυτές βάσει του άρθρου 19 δεν απαιτεί κοινοποίηση στην Επιτροπή. Ωστόσο, η παράγραφος αυτή δεν εφαρμό-

▼A1

ζεται επί συμφωνίων οι οποίες κατά την ημερομηνία προσχώρησης εμπίπτουν ήδη στο άρθρο 53 παράγραφος 1 της Συμφωνίας ΕΟχ.

▼B

Άρθρο 21

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την 1η Απριλίου 1993.

Εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Μαρτίου 2003

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος μέλος.